

та розбудови цивільного процесу на загальноприйнятій практиці країн ЄС. Для наближення цивільно-процесуального права України щодо питань доказів і доказування до європейської практики, нашим законодавцям слід звернути на такі аспекти:

- Звернути увагу та впровадити єдину практику щодо вирішення процесуальних питань, які стосуються ч.4 та ч.7 ст. 82 ЦПК;
- При впровадженні нових норм, не вдаватися до практики надмірної науковості, однак чітко прописувати та конкретно визначити відповідні положення для усунення довільного їх тлумачення;
- Надати більшої процесуальної свободи судам у межах їх дискреційних повноважень з питань оцінки доказів і визначення їх допустимості.

Список використаних джерел:

1. Цивільний процесуальний кодекс України: Закон України від 18.03.2004 № 1618-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15#Text>
2. Swiss Civil Procedure Code. URL: <https://www.fedlex.admin.ch/eli/cc/2010/262/en>
3. Code of Civil Procedure on 5 December 2005 / (Bundesgesetzblatt (BGBl., Federal Law Gazette) / URL: https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_zpo/englisch_zpo.html
4. Rättegångsbalk (1942:740): Justitiedepartementet DOM, L5, 18.07.1942. URL: <https://lagen.nu/1942:740>
5. The Swedish Code of Judicial Procedure in 1942 (SFS 1942:740). URL: https://www.ccbe.eu/fileadmin/speciality_distribution/public/documents/National_Regulations/National_Laws_on_the_Bars/EN_Sweden_Swedish-Code-of-Judicial-Procedure.pdf

КОРІНЬ Дмитро,

здобувач вищої освіти другого курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

ЮНІНА Марина,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права
та процесу Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

**ДИСКРИМІНАЦІЯ У СФЕРІ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН ЗА
РЕЛІГІЙНОЮ ОЗНАКОЮ**

Згідно статті 24 Конституції України, усі громадяни мають рівні права та свободи, а також не мають обмежень чи привілеїв за ознаками раси, кольору шкіри, релігійних та інших переконань. Існує також стаття 35

Основного закону держави, відповідно до якої, кожна людина має право на свободу світогляду та віросповідання, а саме право сповідувати або не сповідувати будь-яку релігію, безперешкодно вести релігійну діяльність [1].

Я вважаю, що питання дискримінації в сфері трудових відносин є дуже актуальним та досліджено багатьма вченими, але велика більшість наукових праць стосується саме проблем жінок та людей похилого віку. Проте дискримінацію у сфері праці можна зустріти й за релігійною ознакою.

Це питання майже не розглядалося науковцями, але є дуже актуальним для сучасної України, тому воно потребує детальнішого вивчення та вирішення для забезпечення гідних умов праці, які будуть відповідати міжнародним стандартам та принципам. Відповідно до опитування, яке проводили у 2018 році, Україна посідає 11 місце за релігійністю серед країн Європи. Більшість громадян, а саме 31%, вважають себе дуже релігійним, інші – 22%, кажуть, що релігія посідає дуже важливе місце в їх житті [2]. Також в Україні, а саме в місті Дніпро, у 2012 році відкрито найбільший у світі єврейський комплекс «Менора». Це є ще одним підтвердженням того, що Україна є дуже релігійною країною та законодавці повинні це враховувати.

Формально в українському законодавстві, зокрема в трудовому, існують певні норми, які забороняють дискримінацію у сфері праці за багатьма ознаками, як суб'єктивними так і об'єктивними, але цього не достатньо. На практиці, на базі цих норм судові рішення щодо захисту позивача від дискримінації у трудових відносинах майже не приймаються. На мою думку, причиною цього є недостатньо чітке визначення поняття «дискримінація», її ознаки та зміст.

Визначення поняття «дискримінація» зустрічається у статті 1 Закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» від 06.09.2012 року, згідно до якого, дискримінація – це ситуація, за якої особа та/або група осіб за їх ознаками раси, кольору шкіри або іншими ознаками, які були, є та можуть бути дійсними або припущеними, зазнає обмеження у визнанні, реалізації або користуванні правами і свободами в будь-якій формі, встановленій цим Законом, крім випадків, коли таке обмеження має правомірну, об'єктивно обґрунтовану мету, способи досягнення якої є належними та необхідними [3].

Цей Закон також визначає форми дискримінації, а саме: пряма дискримінація, непряма дискримінація, утиск, підбурювання до дискримінації, пособництво у дискримінації. Щодо юридичної науки, виокремлюють активні і пасивні різновиди дискримінації. Активні форми засновуються на свідомих й активних діях осіб, насамперед, державних службовців та роботодавців. Також існує поділ залежно від способу закріплення: правова та фактична. Правова – це дискримінація, яка втілюється у життя завдяки нормативним актам.

На превеликий жаль, форма правової дискримінації має місце в

трудовому законодавстві сучасної України. Наприклад, згідно статті 73 Кодексу законів про працю в Україні, законодавець надає статус державного свята та встановлює вихідні дні: 7 січня та 25 грудня – Різдво Христове [4]. Відповідно до цього Закону, робітники, незалежно від віросповідання, змушені не працювати у вказані дні. Це надає християнській релігії офіційного державного статусу, що суперечить статті 35 Конституції України, а саме: «Жодна релігія не може бути визнана державною як обов'язкова» [1].

Варто зазначити, що у статті 73 Кодексу законів про працю в Україні є також 2 частина, яка на перший погляд надає рівні можливостей для працівників, які належать до інших релігійних громад. Цікавим є те, що ця стаття, по-перше, містить зобов'язання про відпрацювання за ці дні, а по-друге, робітникам треба документально довести, що вони належать до іншої конфесії віросповідання [5].

Отже, враховуючи викладене, в сучасній Україні є необхідність подальшого дослідження поняття дискримінації та реформування сфери трудових правовідносин для забезпечення комфортних та рівних умов праці для населення країни, незалежно від віросповідання.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text
2. Незалежний інтернет-ресурс «Релігія в Україні». URL: religion.in.ua/news/vazhливо/41968-sociologi-ukrayina-posidaye-11-e-misce-za-religijnistyusered-krayin-yevropi.html
3. Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні: закон України URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/5207-17#Text
4. Кодексу законів про працю. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text
5. Бобко Б.Г. Дискримінація в сфері трудових відносин за релігійною ознакою. *Актуальні проблеми трудового законодавства про державну службу та службу в правоохоронних органах: Матеріали VII Всеукраїнської науково-практичної конференції*, м. Харків, 16 лист., 2016 року. С. 114 – 116. URL: dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/3514/Aktualni%20problemy%20trudovoho%20zakonodavstva_zakonodavstva%20pro%20derzhavnu%20sluzhbu_2018.pdf?sequence=1&isAllowed=y